

భగవద్విషయోపనిషత్తులు

ఇవి

దివ్యన రెవిల్ త్రిరాజాగోడేనారాయణ

గజపతిరాయనిఁగారి

సెలవు ప్రకారము

శ్రీపదవస్తు శ్రీనివాస జగన్నాథస్వామి

అయ్యవారలుఁగారిచే

అనేకోపనిషత్తులనుండి

సంగ్రహింపఁబడి

ప్రతిపదాక్షరతాత్పర్యములతోఁ

జేర్చఁబడి

ముద్రింపింపఁబడినవి

Published by

HONORABLE SRI RAJAH G. N. GAJAPATIGOW.

Printed by N. Subbarow at the Arsha Press

VIZAGAPATAM. 1890

అక్షరక్రమసూచిక-

	పేజీ,	పేజీ
అగ్నిరూపధార -	౧౪ నసంద్భవతీర్థ -	౨౬
అజారణీయా -	౨౪ నాయమాత్మ -	౨౨
అతస్సముద్రాః -	౧౩ నావిరహోద్భవతీర్థ -	౨౩
అపాణిపాదః -	౧౨ నిత్యనిత్యానాం -	౨
అశరీరమ్ -	౨౨ నైసంవాచా -	౫
ఈశావాస్యమ్,	౩ సత్యవిశ్వస్య -	౨
ఏకోజీవః -	౪ భీషాస్సాత్ -	౨౪
ఏకోవశీ -	౨౫ మహాప్రభుత్వ -	౧౧
ఏతస్యవాఅక్షరస్య	౨౬ యతోవాచమాని -	౧
ఏవమత్మా -	౧౪ యతోవాచః -	౧౬
ఏవమోకపాదః -	౬ యత్తద్రత్యమ్ -	౧౩
ఏవసర్వస్థి -	౨౦ యస్మాత్పరం -	౧౦
ఏవసర్వభూతాంతరా	యస్మాదుతతం -	౩
త్మా -	౨౦ యస్సర్వస్థి -	౧౫
తతఃపరంబ్రహ్మ -	౧౨ యేయేనియేనిమ్ -	౯
తండుదర్శనమ్ -	౨౧ విజ్ఞానమాననమ్ -	౧
తమిశ్వరాణామ్ -	౧౫ సత్యజ్ఞానమ్ -	
నతత్రసూర్యోధారి -	౨౬ సన్మూలాస్సోమ్య -	౧౪
నతస్యకచ్ఛిత్పరిరస్తి -	౬ సవిశ్వకృత్ -	౧౯
నతస్యకార్యంకరణంచ -	౬ హింసకృచ్ఛిమ్ -	౪

ఓంకర్మత్.

భగవద్విషయోపనిషత్తులు.

తైత్తి॥ 3వ॥ ౧౮ను॥

యతోవా ఇమాని భూతానిజాయంతే!

యేనకాతానిజీవంతి!

యస్మియన్త్యభిసంవిశంతి!

తద్విజిజ్ఞాసస్వ!

తద్బ్రహ్మ!

ఇమాని భూతాని = ఈ భూతములు, యతః జాయంతే = ఎవ్వనివలన పుట్టుచున్నవోకదా. కాతాని = పుట్టివలె, యేన జీవంతి = ఎవ్వనిచేత ప్రతుకుచున్నవో. యస్మిన్ = లయమునుపొందుచున్నవై, యత్ అభిసంవిశంతి = దేనిని పొందుచున్నవో, తత్ విజిజ్ఞాసస్వ = దానిని విచారింపుము. తత్ బ్రహ్మ = అది బ్రహ్మము.

తాత్పర్యము- ఈజగత్తును సృజించునడియు రక్షించునదియు సంహరించునదియు నేదో, అదిబ్రహ్మము.

బృహ॥ ౫౮॥ బ్ర॥ ౩౮౪॥

విజ్ఞానమానందం బ్రహ్మ.

బ్రహ్మ, విజ్ఞానమ్ = బ్రహ్మము, జ్ఞానస్వరూపమైనది-ఆనందమ్ = ఆనందస్వరూపమైనది.

తా॥ పరబ్రహ్మము జ్ఞానానందస్వరూపమైనది.

[౨]

తైత్తిరియ ౧౦౭॥

సత్యంజ్ఞానమనంతబ్రహ్మ-

బ్రహ్మ = బ్రహ్మము, సత్యమ్ = సత్యస్వరూపమైనది-
జ్ఞానమ్ = జ్ఞానస్వరూపమైనది- అనంతమ్ = అంతములేనిది-

తా॥ బ్రహ్మము సత్యజ్ఞానానంతస్వరూపమైనది-

తైత్తిరియా రా ౧౦౮॥

పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరగ్ శాశ్వతగ్ శివమచ్యుతమ్-
విశ్వస్య పతిమ్ = అంతటికిని అధిపతియైనవాడు-
ఆత్మేశ్వరమ్ = ఆత్మలకు ఈశ్వరుడైనవాడు-
శాశ్వతమ్ = నిత్యుడు- శివమ్ = మంగళమునిచ్చువాడు-
అచ్యుతమ్ = నిర్వికారుడు-

తా॥ పరమేశ్వరుడు అన్నిటికిని అధిపతియును, జీవులకు గూడ నిశ్చరుడును, నిత్యుడును, మంగళము నిచ్చువాడును, నిర్వికారుడునై యున్నాడు.

కథ ౫ వ ౧౩ మ॥

నిత్యోనిత్యానాం చేతనశ్చేతనానా

మేకోఽపహూనాం యో విదధాతి కామా-

నిత్యః పకః చేతనః యః = నిత్యుడును ఒక్కరుడును చేతనుడునగు ఎవ్వడు, నిత్యానాం అపహూనాం చేతనావామ్ = నిత్యులును ఆ నేకులునగు చేతనులకు, కామాన్ విదధాతి = కోరినవానిని చేసిపెట్టుచున్నాడో-

తా|| పరమేశ్వరుఁడు ఒక్కఁడు- నిత్యుఁడు-
జ్ఞానము గలవాఁడు- జీవులుకోరినదానిని ఇచ్చు
వాఁడు- జీవులు అనేకులును నిత్యులును తెలివిగ
లవారును-

ఈశావా|| ౧౫ ||

ఈశా వాస్య మిదగ్ సర్వం

యత్కించ జగత్త్వం జగత్ -

జగత్త్వం జగత్ = జగత్తులలోను ఉన్న, యత్కించ = యేదిగలదో, ఇదం సర్వమ్ = ఇది అంతయును
ఈశా వాస్యమ్ = ఈశ్వరునిచేత వ్యాపింపఁబడి
నది-

తా|| ఈ జగత్తులలోని దంతయును పరమేశ్వరునిచేత వ్యాపింపఁబడినది-

కేనోప|| ౨౫ || ౩ మ||

యస్య మతంతస్య మతం

మతం యస్య న వేదశః |

అవిజ్ఞా తం విజ్ఞానతాం

విజ్ఞాతమవిజ్ఞానతామ్ ||

యస్య అమతమ్ = ఎవనికి తెలియఁబడనిదో, తస్య మతమ్ = వానికి తెలియఁబడినది- యస్య మతమ్ = ఎవనికి తెలియఁబడినదో, సః న వేద = వాఁడు ఎఱుగఁడు- విజ్ఞానతామ్ = తెలిసికొనుచున్నవారలకు, అవిజ్ఞాతమ్ = తెలియఁబడనిది- అవిజ్ఞానతామ్ = తెలిపికొనఁబున్నవారలకు, విజ్ఞాతమ్ = తెలియఁబడినది-

తా॥ పరమేశ్వరుని మనము తెలిసికొనలే
నుని యెఱుంగటయె అతనిం తెలిసికొనుట అ
టు కాక తెలిసికొంటి ననుకొనువాఁడు ఏమియుం
దెలియనివాఁడె.

తైత్తి॥ నారా॥ గం॥ అను॥

హగ్ంస శుచిష ద్వసు రన్తరిక్షు
ద్ధోతావేదిష దతిథి ర్దురోణసత్ ।
నృష ద్వరస దృతస ద్వ్యోమస
దబ్బా గోజా ఋతజా అద్రిజా ఋతంబ్వి
హత్ ॥

హగ్ంసః = పరిశుద్ధుఁడు. శుచిషత్ = పరి
శుద్ధులయినవారల మనస్సుల నుండువాఁడు. వసుః =
అంతట నుండువాఁడు. అన్తరిక్షసత్ = ఆకాశ
మున నుండువాఁడు. హవాతా = మోక్షము
నిచ్చువాఁడు. వేదిషత్ = జ్ఞానమున నుండువాఁ
డు. అనఁగా జ్ఞానులజ్ఞానముచేఁదెలియఁబడ వాఁ
డు. అతిథిః = నిత్యపూర్వుఁడు. అనఁగా ఎప్పుడు
ను అపూర్వముగానె కనఁబడు వాఁడు. దురోణ
సత్ = మనము చేరలేని స్థలమునఁగూడ నుండు
వాఁడు. నృషత్ = మనుష్యులయం దుండువాం
డు. వరసత్ = ప్రళయములైన వస్తువులయందుం
డువాఁడు. ఋతసత్ = సత్యమున నుండువాఁడు.
ద్వ్యోమసత్ = మిక్కిలి పైగానుండెడి అనఁగా స
క్షుతముల స్థానము నందలి యాకాశమున నుం

కువాడు. అచ్చాః=నీళ్లును సృజించువాడు-గో
 జాః=ఘోమిని సృజించువాడు- ఋతజాః=సత్య
 మైనదానిని సృజించువాడు- ఆదిత్యాః=సర్వత
 ములను సృజించువాడు- ఋతమ్=ముక్తులచేతఁ
 బొందఁబడువాడు- బృహత్=అన్నిటికంటెను
 గొప్పవాడు-

తా॥పరమేశ్వరుడు అన్నిటికంటె గొప్ప
 వాడు- పరిశుద్ధుడు- ఘోమి జలము మొదలగు
 వానినన్నిటిని సృజించినవాడు- ఆకాశము మొ
 దలగు నన్నిటియందును వ్యాపించియుండువాడు-
 పరిశుద్ధులైన వారిచేతఁదలంపఁబడువాడు- మో
 క్షము నిచ్చువాడు- ఎప్పటి కప్పుడె క్రొత్తవానివ
 రె డోచువాడు-

ఋగ్వే॥ఆర॥౨౪॥౨౬ను॥

నైనంవాచాస్త్రీయంబ్రువ
 నైనమస్తీపుమాన్బ్రువన్ ।

పుమాంసంనబ్రువనైనం

వదన్ వదతి కశ్చన॥

అ ఇతి బ్రహ్మ-

వదన్ కశ్చన=మాటలాడుచున్న ఒక్కఁడు, ఏ
 నం వాచాస్త్రీయం బ్రువన్=ఈతనిని వాక్కు
 చేతను స్త్రీనిగా చెప్పచున్నవాడై, నవదతి=మా
 టలాడఁడు-ఏనం అస్త్రీపుమాన్ బ్రువన్=ఈ
 తనిని స్త్రీకాని పురుషునిగా చెప్పచున్నవాడై,

నవదతి- మాటలాడఁడు- ఏనం పుమాంశం న
 బువ్ర- ఈతని పురుషునిగాను చెప్పుకున్నవాఁ
 డై, నవదతి=మాటలాడకున్నాఁడు- పురుషునిగా
 నె వ్యవహరింపుచున్నాఁడనుట- ఏమః అతిథి
 బ్రహ్మ= ఈతఁడు రక్షకుఁడనిచెప్పఁబడెడి బ్ర
 హ్మమె-

తా॥ ఈ రక్షకుడైన పరమేశ్వరుఁడు పురు
 షుఁడును కాఁడు- స్త్రీయును కాఁడు- అయినను
 పురుషుఁడుగా మాత్రము వ్యవహరింపఁబడుచు
 న్నాఁడు-

కౌషీర్యే॥ ౩౭॥౧౫॥

ఏషలోకపాలఏషలోకాధిపతిరేష సర్వేశ్వరః-
 ఏషః లోకపాలః= ఈతఁడు లోకములనుబరి
 పాలించువాఁడు- ఏషః లోకాధిపతిః= ఈతఁ
 డు లోకములకధిపతియైనవాఁడు- ఏషః సర్వే
 శ్వరః= ఈతఁడు సర్వేశ్వరుఁడు-

తా॥ ఈ సర్వేశ్వరుఁడు అన్నిలోకములకును
 అధిపతి- కావుననె అన్నిలోకములనును పరిపాలిం
 చువాఁడు-

శ్వేతాశ్వ॥ ౬౭॥౧౮౦॥

నతస్య కార్యంకరణంచవిద్యతే
 నతస్సమశ్చభ్యధికశ్చద్విత్యతే,
 పరాస్యశక్తిర్వివిధైవత్తూయతే
 స్వాత్మావీకీజ్జానబలక్రియాచ॥

తస్య కార్యం నవిద్యతే=ఆతనికి శరీరము లేదు-
 తస్య కరణంచ నవిద్యతే=ఆతనికి ఇంద్రియము
 గూడ లేదు- తత్సనుశ్చ అభ్యధికశ్చ నదృశ్యతే-
 ఆతనితోఁడుల్యుఁడును అధికుఁడును కనఁబడదు-
 ఆస్య శక్తిరేక వివిధా వరా స్వాభావికీచ త్సా-
 యలే= ఈతని శక్తియే అనేకవిధములుగలదిగా
 మను గొప్పదిగానును స్వభావసిద్ధమైనదిగానును
 వినంబడుచున్నది- ఆస్య జ్ఞానబలక్రియాచ ప
 రా స్వాభావికీ వివిధాచ త్సా-యలే=ఈతని జ్ఞా-
 నంబునుబలంబునుక్రియయును గొప్పదిగానును
 స్వాభావకమైనదిగానును అనేక విధములైనది
 గానును వినంబడుచున్నది-

తా॥ పరమేశ్వరునకు శరీరంబును ఇంద్రి-
 యంబులును లేవు- స్వభావసిద్ధమగు గొప్పశక్తి-
 యును జ్ఞానంబును బలంబును సృష్ట్యాది వ్యా-
 పారంబులును గలవు- పరమేశ్వరునితోఁడుల్యుఁ-
 డును పరమేశ్వరునికంటె నధికుఁడునులేదు-

శ్వేతాశ్వః॥౬౮॥౯మ॥

నతస్యకశ్చిత్పతిరస్తిలోకే

నచేశితానైవతతస్యలిజ్జమ్ ।

సకారణంకరణాధిపాధిపా

నచాస్యకశ్చిజ్జనితానిచాధిపః ॥

తస్య పతిః కశ్చిదపి లోకే నాస్తి-వానిని రక్షించు
 వాఁడు ఒక్కఁడును లోకమున లేడు- ఈశితా

చ స=పలువాఁడును లేడు-తస్య లిజ్జంబ నైవ-
 ఆతనికి లింగమును లేదు- అనఁగా పుంలింగస్త్రీ
 లింగ నపుంసకలింగములు లేవనుట- సః కార
 ణమ్-ఆతఁడు కారణము- సః కరణాధిపాధిపః-
 ఆతఁడు ఇంద్రియములకధిపతులైనజీవులకధిపతియై
 నవాఁడు- అస్య జనితా కశ్చిదపి- వీనికి పు
 ట్టించువాఁడు ఒక్కఁడును లేడు- అధిపశ్చ-
 అధిపతియునులేడు-

తా||పరమేశ్వరుఁడు జీవులకందఱును అధి
 పతి- అన్నిటికిని కారణము- ఈతనిని పుట్టించు
 వాఁడును రక్షించువాఁడును పలువాఁడును మఱి
 యొక్కఁడులేడు- ఈతనికి పుంస్త్రీనపుంసకలిం
 గములులేవు-

శ్వేతాశ్వ||౬౭||౧౧మ||

ఏకో దేవస్సర్వభూతేషు గూఢః

సర్వవ్యాపీ సర్వభూతాంతరాత్మా|

కర్మాశ్శక్తః సర్వభూతాధివాసః

స్వాక్షీకేతాకేవలీనిర్గుణశ్చ||౧౧||

ఏకః దేవః సర్వభూతేషు గూఢః-ఒక్క దేవుఁడు
 అన్నిభూతములయందును దాగియున్నవాఁడు-
 సర్వవ్యాపీ-అన్నిటినిని వ్యాపించియున్నవాఁడు-
 సర్వభూతాంతరాత్మా-అన్నిభూతములకును అంతరా
 త్మయైనవాఁడు- కర్మాశ్శక్తః-అందఱివనులకును ఆ
 క్మముఁడైనవాఁడు- సర్వభూతాధివాసః- అన్ని

భూతములకు నాధారమైనవాఁడు- సాక్షి-అందఱును సాక్షియైనవాఁడు- చేతా- తెలిసికొనువాఁడు- కేవలః- ఆనందముఁడు- నిర్గుణః-సత్త్వరజస్తమస్సులులేనివాఁడు-

తా||పరమేశ్వరుఁడు అన్ని భూతములలోను నుండువాఁడు- అన్నిటినిని వ్యాపించియుండువాఁడు- అందఱును చేసిడి పనులను చూచుచుండును- అన్నిటికిని ఆధారమైనవాఁడు- సహాయమక్కరలేనివాఁడు- సత్త్వరజస్తమో గుణములులేనివాఁడు-

శ్లోతా||రఅ||౧౧మ||

యోయేనింయోనిమధితిష్ఠ త్యేకో

యస్త్రిన్నిదంసంవచితైశ్చర్యమ్ |

తమీశానఃపరదం దేవమీశ్వరం

నిచాయ్యేమాంశాన్తిమత్యంతమేతి||

యః ఏకః యేనింయేనిమ్ అధితిష్ఠతి- ఏ యోక్తాఁడు ప్రతికారణమునును అధిష్ఠింపుచున్నాఁడో- యస్త్రిన్ ఇదం సర్వం సమేతిచ-ఎత్వనియందు ఇది అంతయును లయమును బొందుచున్నదో- వ్యేతిచ- అనేకవిధములనుబొందుచునుగూడనుండునో- పరదమ్ దేవమ్ ఈశ్వరం తమ్ ఈశానమ్ నిచాయ్యే-మోక్షమునిచ్చువాఁడును ప్రకాశించువాఁడును స్తోత్రముచేయఁదగినవాఁడునగు ఆఈశ్వరుని తెలిసికొని, ఇమాం శాన్తిమ్

అత్యంతమ్ పతి- ఈ శాన్తిని మిక్కిలిగా పొందుచున్నాడు-

తా॥ పరమేశ్వరుడు మూలప్రకృతిమొదలగు కారణములన్నిటియందునున్నాడు- సంహారకాలమున జగత్తంతయునాతనియందులయమును బొందును- సృష్టికాలమున వెండియు ననేకవిధములుగా బయలుదేరును- ఆతడు మోక్షమునిచ్చువాడు- ప్రకాశించువాడు- ఆతడెస్తోత్రము చేయఁదగినవాడు- ఆయాశ్వరునిగూర్చిన జ్ఞానము చేతనే మోక్షమును పొందుదురు-

శ్వేతాశ్వ॥ ౩ ఆ॥ రామ॥ ముణ్డ॥ ౧॥ ౧॥ ౭॥

యస్మాత్పరం నాపరమస్తి కింభి

ద్యస్మాన్నాణీయో న జ్యాయేత్తి కశ్చిత్ ।

వృక్షభవస్తబ్ధో దివితివ శ్చైక

స్తే నేదం పూర్ణం పురుషేణ సర్వమ్ ॥

యస్మాత్ పరమ్ అపరమ్ కింభిదపి నాస్తి-ఎవ్వనికంటె గొప్పది మఱియొకటి ఒకటియును లేదో, యస్మాత్ అణీయః న-ఎవ్వనికంటె సూక్ష్మమెనది లేదో, యస్మాత్ జ్యాయః కశ్చిత్ న-ఎవ్వనికంటె గొప్పది ఒకటియును లేదో, (యః) పరః-(ప) ఒకడు, వృక్షభవస్తబ్ధః(సన్) దివి తిష్ఠతి- చెట్టువలె కదలనివాడు (అగుచు) తనమహిమయందు ఉన్నాడో, లేన పురుషేణ ఇదం సర్వం పూర్ణమ్-ఆ పురుషునిచే

తను ఇది అంతయును నిండియున్నది.

తా|| పరమేశ్వరునికంటె గొప్పది పదియును లేదు- పరమేశ్వరుడు అన్నిటికంటె సూక్ష్మమైనవాడు- ఈతడు అంతటను నిండియున్నాడు-

శ్లోతా|| ౩౭|| ౧౨మ||

మహాన్ పృథురైవపురుష

స సత్త్వైవైవప్రవర్తకః |

సునిర్మలామిమాంశాన్తి

మీశానోజ్యోతిరవ్యయః

పురుషః మహాన్ పృథురైవ- పరమపురుషుడు గొప్ప పృథువుగదా- పవః- ఈతడు, సునిర్మలామ్ ఇమాం శాన్తిమ్ (ఉద్దిశ్య)- మిక్కిలి నిర్మలమైన ఈ శాంతిని (గుఱింది), సత్త్వస్య ప్రవర్తకః- అంతఃకరణమునకు ప్రేరకుడు- అనగా ప్రేరణమును జేయువాడు. ఈశానః- ఏలువాడు- జ్యోతిః- ప్రకాశస్వరూపుడు- అవ్యయః- నాశములేనివాడు-

తా|| పరమేశ్వరుడు జగత్తుయొక్క సృష్ట్యయొక్క ములంజేయువాడు- గొప్ప సామర్థ్యము గలవాడు- మోక్షమును గూర్చి మనస్సును ప్రవర్తింపజేయువాడు- అందఱకును పలిక. జ్యోతిస్స్వరూపుడు- నిర్వికారుడు-

శ్లోతా|| ౩౭|| ౨మ||

తతః పరబ్రహ్మ పదం బృహంతం
 యథానికాయం సర్వభూతేషుగూఢం |
 విశ్వవైకం పరివేష్టితార
 మిశంతం జ్ఞాత్వాఽమృతాభవంతి ||

పరబ్రహ్మ తతః పరమ్ బృహంతం(చ)- పర
 బ్రహ్మము అజగత్తుకంటె ఉత్కృష్టమైనదియు
 పెద్దదియును-యథానికాయమ్-శరీరములంబట్టి,
 సర్వభూతేషు గూఢమ్- అన్ని ప్రాణులయందును
 అంతరియన్నది- విశ్వస్య పరివేష్టితారం-తమ్
 ఏకమ్ ఈశం జ్ఞాత్వా=లోకమును చుట్టుకొని
 యున్న ఆ ఒకర-ఈశ్వరుని తెలిసికొని, అమృ
 తాః భవంతి- ముక్తులు అగుచున్నారు

తా||పరబ్రహ్మము జగత్తుకంటె గొప్పది-
 ప్రతిశరీరము లోపలనును ప్రవేశించియున్నది- జ
 గత్తువెలుపల సంతయు చుట్టుకొనియున్నది- ఆ
 పరమేశ్వరుని తెలిసికొనినవారు ముక్తిని పొం
 దుదురు

శ్లోతా||౩౭||౧౯మ||

అపాణిపాదో జపనోగ్రహీతా
 పశ్యత్యచక్షుస్స శృణోత్యకర్ణః |
 సవేత్తివేద్యంనచతప్యాస్తవేత్తా

తమాహురగ్ర్యంపురుషంమహాంతమ్||౧౯||

(సః) అపాణిపాదః(సన్)- (అయీశ్వరుడు)తే
 తులును కాళ్లును లేనివాడు (అగుచు), జపనః గ్ర

హీతాద (భవతి) = దూరము గాఁబోవువాఁడును
 అన్నిటినిపట్టుకొనువాఁడును (అగుచున్నాఁడు) -
 అదతః(సక) పశ్యతి = కన్నులులేనివాఁడు (అ
 గుచు)చూచుచున్నాఁడు- అకర్ణః(సన్) శృణోతి =
 చెవులులేనివాఁడు(అగుచు) వినుచున్నాఁడు- సః
 వేద్యం వేత్తి = ఆతఁడు తెలిసికొనవలసినదానిని
 తెలిసికొనుచున్నాఁడు- తస్య వేత్తా వాస్తి = ఆ
 తనినితెలిసికొనెడివాఁడు లేఁడు. తమ్ అగ్ర్యం మ
 హాంతం పురుషమ్ ఆహుతి = ఆతనిని శ్రేష్ఠుఁడై
 న గొప్ప పురుషునిగాను చెప్పుచున్నారు

తా॥ పరమేశ్వరుఁడు చేతులు కాళ్లు మొ
 దలయినవి లేకపోయినను అన్నిపనులనును చేయును.
 సర్వవ్యాపకుఁడై యుండుటచేత ఎంతదూరముపో
 యినను ఆతఁడు లేకయుండఁడు- భగవంతుని స్వరూ
 పమును ఎవ్వరును ఎఱుంగలేరు- ఈతఁడై పరమ
 పురుషుఁడు.

ముఖ్య ॥ ౨॥౧॥౯॥

అత స్సముదా) గిరయశ్చ సర్వే
 అస్మా తస్యన్దేన్తే సిద్ధవ స్సర్వరూపాః।
 అతశ్చ సర్వా ఓషధయో రసశ్చ
 యేనైషభూతై స్త్రిష్టతే హ్యన్తరాత్మా।
 అతః సర్వే సముదాః) గిరయశ్చ(భవన్తి) - ఈతని
 కలన అన్ని సమాదములును పర్వతములును (క
 లుగుచున్నవి) - సర్వరూపాః సిద్ధవః = అన్నిరంగు

లునుగల నదులు, అస్సాత్ న్యస్తే - ఈతనివలన నె
ప్రవహించుచున్నవి- సర్వాః ఓషధయః రసశ్చ
అతః (భవన్తి)- అన్ని ఓషధులును రసంబును ఈ
తనివలన నె (కలుగుచున్నవి)- యేన= ఏహేతువు
చేతను, అన్తరాత్మా (సన్) భూతైః తిన్మతే= అం
తరాస్థాయగుచు భూతములతోఁగూడ ఉన్నాఁడో-

తా॥ సముద్ర) నదీ సర్వతాదులన్నియును
పరమేశ్వరుని వలనఁ గలిగినవియె- అతఁడు అన్ని
భూతములలోను నంతరాత్మ యై యున్నాఁడు.

ముణ్డ॥.౨॥౧॥౪॥

అగ్ని రూపా చక్షుషీ చన్ద్రసూర్యా
దిశశ్శ్రోత్రే వా గ్విష్ణృతాశ్చ వేదాః ।

వాయుఃపాణిః హృదయం విశ్వమస్య

పద్యాభ్యంపృథివీ హ్యేవసర్వభూతాన్తరాత్మా॥

అగ్ని అగ్నిః మూర్ధా= ఈతనికి ఆకాశము శి
రస్సు- చన్ద్రసూర్యా చక్షుషీ= చంద్రసూర్యులు
నేత్రములు- దిశః శ్శ్రోత్రే= దిక్కులు చెవులు-వి
ష్ణృతాః వేదాః వాక్=ప్రసిద్ధములైన వేదములు
వాక్కు- వాయుః పాణిః=వాయువు పాణిము-
హృదయం విశ్వమ్=అంతఃకరణము జగత్తంతయు
ను-పద్యాభ్యం పృథివీ= పాదములు భూమి. ఏకః
సర్వభూతాన్తరాత్మా=ఈతఁడు అన్నిభూతములకు
నంతరాత్మ యైనవాఁడు.

తా॥ పరమేశ్వరునకు శిరస్సు మొదలగు

[౧౫]

నవి లేవు. జగత్తులో మీదనుండువానిని మీది
యవయవములను గానును క్రిందనుండువానినిక్రిం
దియవయవములను గానును వర్ణింతురు. ఈతఁ
డు అన్నిభూతములలోను నున్నవాఁడు.

మూర్ఖు || ౧ || ౧ || ౯ ||

యస్సర్వజ్ఞః సర్వవిద్యస్యజ్ఞానమయంతపః |

తస్మాదేతద్భిప్రాయానామదూషమన్నంచజాయతే ||

యః సర్వజ్ఞః - ఎవ్వఁడు అన్నిటిస్వరూపముల
ను నెఱింగినవాఁడో, యః సర్వవీత్ - ఎవ్వఁ
డు అన్నిటిప్రకారములను నెఱింగినవాఁడో, య
స్య తపః జ్ఞానమయమ్ - ఎవ్వని వ్యాపారము
జ్ఞానస్వరూపమైనదో, తస్మాత్ - అతనివలన, ఏ
తత్ బ్రహ్మ నామదూషమ్ అన్నంచ జాయతే -
ఈ అవ్యాకృతము నామదూషములుగలదియును అ
న్నంబును అగుచున్నది -

తా|| భగవంతుఁడు అన్నీటిని అన్నివిధము
ల నెఱింగినవాఁడు - అతఁడు సృష్ట్యాదులుచేయు
టకు పనినిచేయఁడు - సంకల్పించుట మాత్రమే -
అతనివలననే ప్రకృతి జగద్రూపముగాఁబరిణమింపు
చున్నది -

శ్వేతాశ్వ || ౬౮ || ౨ మ ||

తమిశ్వరాణాంపరమంమహేశ్వరం

తందైవతానాంపరమంచదైవతమ్ |

పతింపతీశాంపరమంపరస్తా

ద్విదామదేవంభువనేశమీద్యమ్॥

ఈశ్వరాణాం పరమం మహేశ్వరం తం విదా-
మ=ప్రభువులకు గొప్ప మహాప్రభువైన ఆతనిని తె-
లిసికొనియెదము- దైవతానాం పరమం దైవతం=
దేవతలకు గొప్ప దేవతయైనవాఁడును, పతీనాం ప-
తిమ్= అధిపతులకు అధిపతియైనవాఁడును, అక్ష-
రాత్ పరస్తాత్ పరమమ్=జీవునికంటె పైని గొప్ప
వాఁడైనవాఁడును, భువనేశమ్=లోకములకేలికయు-
ను, ఈద్యమ్=స్తోత్రముచేయఁదగినవాఁడును, దే-
వమ్=ప్రకాశించువాఁడునగు, తం విదామ=ఆతని-
ని తెలిసికొనెదము-

తా॥ పరమేశ్వరుఁడు లోకములోని ప్రభువు
లకందఱకును ప్రభువైనవాఁడు- అనఁగా ఆతనికి
ప్రభువుమఱి తేడనుట- మిగిలినవారుకొంతకొంత
కే ప్రభువులు- ఈతఁడు అన్నిలోకములకును ప్ర-
భువు-కావునఈతఁడెస్తోత్రముచేయఁదగినవాఁడు-

తైత్తి॥ ఆనన్ద॥ ఆను॥

యతోవాచోనివర్తన్తే।

అప్రాప్యమనసాసహ।

ఆనన్దంబ్రహ్మణోవిద్వాన్।

నవిభేతికుతశ్చనేతి॥

వాచః మనసాసహ అప్రాప్య- వాక్కులు మన-
స్సుతోఁగూడ పొందలేక, యతః నివర్తన్తే-దే-
నిశుంధి మఱలుచున్నవో, బ్రహ్మణః తం ఆనన్దం

విద్యార్థ-బ్రహ్మముయొక్క ఆ ఆనందమును తే-
సికొనుచున్నవాడు, కుతశ్చన నవిభేద- దేనికిని
భయపడడు- ఇతి=అని-

తా||పరబ్రహ్మముయొక్క ఆనందముమన
మాటలచే బెప్పనలవిగానిది- మనస్సుచేతదలంపన
లవికానిది-

ముణ్డు||౧||౧||౬మ||

యత్తదద్రేశ్యమగ్రాహ్యమగోత్రమవర్ణ-
మచక్షుశ్రోత్రంతదపాణిపాదమ్ |

నిత్యంవిభుంసర్వగతంసుసూక్ష్మంతదవ్యయం
యద్భూతయేనింపరిపశ్యన్తిధీరాః||

యత్తత్-ఎయ్యది, ఆద్రేశ్యమ్=చూడశక్యముకాని
దో, ఆగ్రాహ్యమ్=పట్టుపడనిదో, అగోత్రమ్=
మూలములేనిదో, అవర్ణమ్=రంగులులేనిదో, అచ-
క్షుశ్రోత్రమ్=కన్నులును చెవులును లేనిదో, తత్ ఆ-
పాణిపాదమ్=అది కాలుసేతులులేనిది- తత్ నిత్య-
మ్= అది అన్నికాలములయందునుండునది- విభు-
మ్=అన్నిచోటులనునుండునది- సర్వగతమ్=అన్నిటి-
లోనునువ్యాపించియున్నది- కావుననే, సుసూక్ష్మ-
మ్=మిక్కిలిసూక్ష్మమైనది- ఆవ్యయమ్=నిర్వికార-
మైనది- ధీరాః యత్ భూతయోనిం పరిపశ్యన్తి=
బుద్ధిమంతులు దేనిని అన్నిభూతములకును గారణ-
మునుగాను తెలిసికొనుచున్నారు.

తా||పరబ్రహ్మము మననేత్రములు మొద

లగునింద్రియములచేఁ దెలియఁబడదు- ఆపరబ్రహ్మ
మునకు చేతులు కాళ్లు కన్నులు చేవులు మొద
లగునవి లేవు- తెలుపు మొదలగురంగులును లేవు- అ
న్ని కాలములయందును అన్నిచోట నును అన్నిటిలో
నును వ్యాపించియుండును. అన్నిభూతములకును గా
రణము.

ఛాన్దో||౮||౧||౫||

ఏష ఆత్మాఽపహతపాప్లాః జగోవిమృత్యు
ర్విశోకోపిజిఘత్సోఽపిపానస్సత్యకామ
ససత్యసంకల్పః-

ఏషః ఆత్మా= ఈ పరమాత్మ, ఆపహతపాప్లా=
పాపసంపరకము లేనివాఁడు- విజరః= ముడిమి లేని
వాఁడు- విమృత్యుః= మరణము లేనివాఁడు- విశో
కః= దుఃఖము లేనివాఁడు- విజిఘత్సః= ఆకలిలేని
వాఁడు- అపిపానః= దప్పిక లేనివాఁడు- సత్యకా
మః= కోరవలసినవన్నియుకలిగియున్నవాఁడు- స
సత్యసంకల్పః= వ్యథము కానిసంకల్పములుకలవాఁ
డు-

తా|| పరమేశ్వరుఁడు పాపము ముడిమి చా
వు దుఃఖము మొదలగు దుర్గుణములు లేనివాఁడు- స
త్యకామత్వము మొదలగు కర్మాణగుణములుకల
వాఁడు.

ఛాన్దో||౯||౮||౬||

సన్మూలా సోస్మిమేమాసన్సర్వాః

ప్రజాస్పదాయతనాస్సత్పతిష్ఠాః॥
 (హే) సోమ్య- (ఓ) సోమయాగమునకుఁ దగి- కా-
 దా! ఇమాః సర్వాః ప్రజాః- ఈఅందఱు ప్రజలు
 ను, సన్మూలాః=బ్రహ్మమేమూలముగాఁగలవారు-
 సదాయతనాః=బ్రహ్మమేయాధారముగాఁగలవా-
 రు-సత్పతిష్ఠాః=బ్రహ్మమునందె లయమునుపొం-
 దువారు-

తా॥ ఈజగత్తుయొక్క సృష్టి స్థితిసంహార
 ములకు ఆధారమైనది బ్రహ్మము-

శ్వేతాశ్వ॥౬౭॥౧౬మ॥

సవిశ్వకృద్విశ్వవిరాట్కయోని

రజ్జః కాలకారోగుణీసర్వవిద్యః ।

ప్రధానత్వేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశ

సంసారమోక్షస్థితిబంధహేతుః॥

సః విశ్వకృత్ = ఆతఁడు అంతటినీజేసినవాఁడు-
 విశ్వవిత్ = అన్నిటి నెఱుఁగువాఁడు- ఆత్మయో-
 నిః-ఆత్మయునుకారణంబునైనవాఁడు- జః-తెలివి
 గలవాఁడు- కాలకారః=కాలమునకుఁగర్తయైనవాఁ-
 డు- గుణీ= కల్యాణగుణములుకలవాఁడు- సర్వవి-
 ద్యః=అన్నిటివిధముల నెఱిగినవాఁడు- ప్రధానత్వే
 త్రజ్ఞపతిః=ప్రకృతికిని జీవులకును అధిపతియైనవాఁ-
 డు- గుణేశః=సత్త్వరజస్తమోగుణములకు అధిప-
 తియైనవాఁడు- సంసారమోక్షస్థితిబంధహేతుః=
 సంసారమువిడిచిపోవుటకును సంసారమును కాపా-

దుటకును సరసారముకలుగుటకును హేతువైనవాఁడు-

తా॥ ఆపరమేశ్వరుఁడు ఆత్మయైనవాఁడు- సర్వజ్ఞుఁడు- అన్నిటిని సృజించువాఁడు- రక్షించువాఁడు- కాలమును గూడ నడపించువాఁడు- మోక్షమునిచ్చువాఁడు- కోరినవానికి సరసారమును గూడ నిచ్చువాఁడు-

సుబా॥ ౫౪౦॥

ఏవ సర్వజ్ఞ ఏవ సర్వేశ్వర ఏవ సర్వాధిపతి
రేషోన్తర్యామ్యేవ యోనిస్సర్వస్య-

ఏవః సర్వజ్ఞః = ఈతఁడు అన్నిటి నెఱుంగువాఁడు- ఏవః సర్వేశ్వరః = ఈతఁడు అన్నిటిని నియమించువాఁడు- ఏవః సర్వాధిపతిః = ఈతఁడు అన్నిటికిని స్వామి- ఏవః అన్తర్యామి = ఈతఁడు అంతర్యామి- ఏవః సర్వస్య యోనిః = ఈతఁడు అంతటికిని కారణము-

తా॥ పరమేశ్వరుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు- అన్నిటికిని పరిక- అన్నిటికిని స్వామి- అంతర్యామి- అన్నిటికిని కారణము-

సుబా॥ ౫౪౧॥

ఏవ సర్వభూతాన్తరాత్మాపహత
పాప్మాదివ్యోదేవ ఏకో నారాయణః॥

ఏవః నారాయణః = ఈ నారాయణుఁడు, సర్వభూతాన్తరాత్మా = అన్నిభూతములకును అంతరాత్మయైనవాఁడు- అపహతపాప్మా = పాపశం

పక్షములేనివాఁడు- దివ్యః=ప్రకృతిగంబంధికాని
వాఁడు- దేవః=ప్రకాశించువాఁడు- పక్షః=అగ-
హాయుఁడు-

తా॥ పరమేశ్వరుఁడు అన్నిటికి నంతరాత్మ,
సాపగంపరకము లేనివాఁడు, ప్రకృతిసంబంధము
లేనివాఁడు, ప్రకాశించువాఁడు, అగహాయుఁడు-

కథ॥ ౨వ॥ ౧, ౨మ॥

తంతుర్ధర్మంగూఢమనుప్రసిష్టం
గుహాహితం గహ్వరేష్ఠం పురాణమ్ ।

అధ్యాత్మయోగాధికమేనదేవం

మత్వాధీరోహర్షశోకాజహతి॥

తుర్ధర్మం=చూడశక్యముకానివాఁడును, గూఢం=
దాగియున్నవాఁడును, అనుప్రసిష్టం=అన్నిటిలో
నుంజొచ్చియున్నవాఁడును, గుహాహితం=హృద-
యములలోనున్నవాఁడును, గహ్వరేష్ఠం=అత్యు-
లలోనున్నవాఁడును. పురాణం=పురాతనమైనవాఁ-
డునగు, తం దేవం అధ్యాత్మయోగాధికమేన మ-
త్వా=ఆ దేవుని ఆత్మనుగూర్చినయోగమునుపొం-
దుటచేత తలంచి, ధీరః హర్షశోకా జహతి=బు-
ద్ధిమంతుఁడు సంతోషదుఃఖములను విడుచుచు
న్నాఁడు-

తా॥ పరమేశ్వరుఁడు చూడశక్యముకానివాఁ-
డు- అజ్ఞానము కలవారిచేఁదెలియఁబడనివాఁడు-
అందఱకును అంతర్యామియైనవాఁడు- అదిలేని

[౨౨]

వాఁడు- ఇట్టి భగవంతుని జ్ఞానముగలబుద్ధిమం
తుఁడు లోకములోని సుఖదుఃఖములను బొందఁడు-

కథ॥౨౧॥౨౨మం॥

అశరీరంశరీరే

స్వనవస్థే స్వవసితమ్ ।

మహాన్తవిభుమాత్స్లాసం

మత్వాధీరోనశోచతి॥

అశరీరమ్ = శరీరములేనివాఁడును, అనవస్థేషు శ
రీరేషు అనస్థితమ్ = నిత్యములుకాని శరీరములయం
దు ఉన్నవాఁడును, మహాన్తమ్ విభుమ్ = గొప్ప
వాఁడును సర్వవ్యాపకుఁడునగు, ఆత్స్లాసం మ
త్వా = పశుమాత్మను తలంచి, ధీరః నశోచతి = బుద్ధి
మంతుఁడు దుఃఖింపఁడు-

తా॥ పరమాత్మశరీరములేనివాఁడు - గొప్ప
వాఁడు - సర్వవ్యాపకుఁడు - అనిత్యములైశశరీరముల
యందుఁగూడ వ్యాపించియున్నవాఁడు - అట్టి పర
మాత్మను తలంచువాఁడు దుఃఖమునుబొందఁడు.

కథ॥౨౧॥౨౩మం॥

నాయమాత్మప్రవచనేనలభ్యో

నమేధయాన బహునాశ్రితేన ।

యమేవైవవృణుతేలేనలభ్య

స్తవ్యైష ఆత్మానివృణుతేతమాంస్వామ్ ।

అయమ్ ఆత్మా = ఈ పరమాత్మ, ప్రవచనేన స
లభ్యః = మననముచేత పొందఁదగినవాఁడుకాదు,

[౨౩]

మేధయా నలభ్యః=వట్టి ధ్యానముచేత పొందఁద
గినవాఁడు కాఁడు- బహునా శ్రుతేన నలభ్యః=చె
స్సారము చదువుచేతను పొందఁదగినవాఁడు కాఁ
డు, ఏషః యమ్ వృణుతే=ఈతఁడు ఎవ్వనిని వ
రింపుచున్నాఁడో, తేనైవ లభ్యః=వానిచేత నెపాం
దఁబడఁదగినవాఁడు, ఏషః ఆత్మా=ఈపరమాత్మ,
స్వామ్ తనూమ్=తన స్వరూపమును తస్య వీవృ
ణుతే=వానికి తెలియఁజేయును-

తా|| పరమేశ్వరుఁడువట్టి చదువుమొదలగు
దానిచేతపొందఁదగినవాఁడు కాఁడు- అతనియనుగ్ర
హమును సంపాదించికోనినవానిచేఁబొందఁదగిన
వాఁడు-

కథ||౨వ||౨రమ||

సాచిరతోదుశ్చరితా

న్నాశానోనాసమాహితః।

నాశాంతమానసోవాపి

ప్రజ్ఞానేనైసమాప్నూయాత్॥

దుశ్చరితాత్ అచిరతః=దుర్వ్యాపారమునుండి
మఱియినవాఁడు, ప్రజ్ఞానేన ఏనం నాప్నూయా
త్=జ్ఞానముచేత ఈతని పొందఁజాలఁడు, అశా
ంతః నాప్నూయాత్=శాంతుఁడుకానివాఁడు పొం
దఁజాలఁడు, అసమాహితః నాప్నూయాత్=స్థిర
చిత్తుఁడుకానివాఁడు పొందఁజాలఁడు, ఆశాంతమా
నసోవాపి నాప్నూయాత్=శాంతినిపొందనిమన

స్సుగలవాఁడైననుగూడ పొందఁజాలఁడు.

తా॥దుర్వ్యాపారంబును శాంతి లేకపోవు
టయు చిత్తస్థైర్యములేకపోవుటయు గలవాఁడు
పరమేశ్వరునిబొందఁడు-

త్రైత్తి॥నారా॥౧౦॥౧॥

అణోరణీయాన్మహతోమహీయా

నాత్మాగుహాయాంనిహితోస్యజనోః ।

తమకృతుంపశ్యతివీతశోకో

ధాతుఃప్రసాదాన్మహిమానమీశమ్॥

అణోః అణీయాన్ = సూక్ష్మమైనదానికంటె మి
క్కిలిసూక్ష్మమైనవాఁడును, మహతః మహీ
యాన్ = గొప్పదానికంటె మిక్కిలిగొప్పవాఁడు
నగు. ఆత్మా = పరమాత్మ, అస్య జనోః గుహా
యామ్ నిహితః = ఈ జీవునియొక్క హృదయము
నందు ఉనికిగలవాఁడు- అకృతుం మహిమానం
తమ్ ఈశమ్ = కోర్కవలసినదిలేనివాఁడును మహి
మగలవాఁడునగు ఆ ఈశ్వరుని, ధాతుః ప్ర
సాదాత్ = సృష్టికర్తయొక్క ఆనుగ్రహమువ
లన, యదా పశ్యతి = ఎప్పుడు చూచుచున్నాఁడో,
తదా వీతశోకః భవతి = అప్పుడు దుఃఖములులేని
వాఁడు అగుచున్నాఁడు-

తా॥పరమేశ్వరుఁడు అన్నిటిలోనుంజొచ్చి
యున్నవాఁడు- అన్నిటికంటెనుగొప్పవాఁడు- అం
దటిహృదయములలోనునుండువాఁడు- కోర్కవలసి

[౨౫]

నదిలేనివాఁడు- సృష్టికర్త- మహిమగలవాఁడు-
ఆతనియనుగ్రహమువలన ఆతనిం దెలిసికొనినవాఁ
డు దుఃఖములులేనివాఁడగును-

కథ॥౫వ॥౧౨మ॥

ఏకోవశీసర్వభూతాంతరాత్మా

ఏకంబీజంబహుధాయఃకరోతి॥

తమాత్మస్థంయేనుపశ్యన్తిధీరా

స్థేషాంసుఖంశాశ్వతంచేతరేషామ్॥

ఏకః వశీ సర్వభూతాంతరాత్మా యః=ఒంట
రియును జగత్తంతయుతనకుస్వాధీనముగానున్న
వాఁడును అన్ని భూతములకునులోపలనుండెడి
యాత్మయైనవాఁడునగు ఎవ్వఁడు, ఏకం బీజం బ
హుధా కరోతి=ఒకర- విత్తనమును వలువిధములు
గా చేయుచున్నాఁడో, ఆత్మస్థమ్ తమ్=ఆత్మ
లయందుండెడి ఆతనిని, యే ధీరాః అనుపశ్యన్తి-
ఏబుద్ధిమంతులు చూచుచున్నారో, లేషామ్ శా
శ్వతమ్ సుఖమ్ భవతి=చారికి శాశ్వతమైన సు
ఖము కలుగుచున్నది- ఇతరేషామ్ నభవతి=ఇత
రులకు కలుగదు.

తా॥పరమేశ్వరుఁడు ఒంటరియైనవాఁ
డు- అనఁగాసమానుఁడును అధికుఁడునులేనివాఁ
డు- జగత్తంతయు స్వాధీనముగాఁగలవాఁడు- స
మంత్రభూతములకును లోపలనునుండువాఁడు- జగ
త్తునకంతకు విత్తనమైన ప్రకృతిని జగద్రూపము

గా పరిణిమింపఁజేయువాఁడు- అత్కలలోనుండు
వాఁడు- అతనిందెలిసికొనువారలకు మోక్షముక
లుగును- మిగిలినవారలకు కలుగదు-

కథ॥౫వ॥౧౫మ॥

నతః సూర్యోభాతినచన్ద్రితారకం
నేమావిద్యతోభాన్తి కుతోయమగ్నిః |
తమేవభాన్తమనుభాతిసర్వం
తస్యభాసాసర్వమిదంవిభాతి॥

తః సూర్యః సభాతి = ఆపరమేశ్వరునియెడను సూ
ర్యుఁడు ప్రకాశింపఁడు- చన్ద్రితారకమ్ సభాతి =
చంద్రుఁడు నునక్షత్రములును చేరినసమూహంబును
ప్రకాశింపదు- ఇమాః విద్యతః సభాన్తి = ఈ
మెఱుపులు ప్రకాశింపవు- ఆయమ్ అగ్నిః కుతః
భాతి = ఈ అగ్నిపహేతువువలన ప్రకాశించును? స
ర్వమ్ భాన్తమ్ తమేవ అనుభాతి = సమస్తంబు
ను ప్రకాశింపుచున్నది అతనినె అనుసరించి ప్రకా
శింపుచున్నది- ఇదమ్ సర్వమ్ తస్య భాసా విభా
తి = ఇది అంతయును అతని ప్రకాశముచేతనే ప్ర
కాశింపుచున్నది-

తా॥ పరమేశ్వరుని తేజస్సు అన్ని తేజస్సుల
నును ఆఱఁచునది- అన్ని తేజస్సులకును కారణమైనది-
అన్ని తేజస్సులును ప్రకాశించుటకు సాధనమగునది-

కథ॥౬వ॥౧౬మ॥

ససఁద్య శేతిష్మ తిరూపమశ్య

[౨౩]

నచక్షుషాపశ్యతికశ్చనైనమ్ |

హృదామనీషామనసాభిక్తిః

యఏతద్విదురమృతాస్తేభవన్తి ||

అస్య రూపమ్ సంధ్యశే సతిష్ఠతి = ఈతని స్వరూపము చూచుటకు నిలువడు - కశ్చన ఏనమ్ చక్షుషా నపశ్యతి = ఒక్కఁడును ఈతనిని కన్నుచేతను చూడఁడు - అయమ్ హృదా మనీషా మనసా అభిక్తిః = ఈతఁడు భక్తిచేతనును ధైర్యముచేతనును మనస్సుచేతనును తెలియఁదగినవాఁడు - యే ఏతత్ విదుః = ఎవ్వరు దీనిని తెలిసికొనుచున్నారో, తే అమృతాః భవన్తి = వారు ముక్తులు అగుచున్నారు -

తా|| ఈపరమేశ్వరుని స్వరూపము కంటి యెదుటనిలువడు - అనఁగా కంటికికనఁబడదనుట - భక్తి మొదలగువానితోఁగూడిన మనస్సుచేతనే తెలియఁబడఁదగినవాఁడు - పరమేశ్వరునిందెలిసికొను వారు మోక్షముంబొందుదురు -

బృహ||౫||౮||౯||

ఏతస్యవా అక్షరస్య ప్రశాసనే గార్హి

సూర్యాచన్ద్రమసౌ విధృతౌ తిష్ఠతః ||

(హే) గార్హి! = (ఓ) గార్హి!, ఏతస్య అక్షరస్య ప్రశాసనే = ఈ అక్షరము (పరబ్రహ్మము) యొక్క ఆజ్ఞలో, సూర్యాచన్ద్రమసౌ విధృతౌ తిష్ఠతః = సూర్యచంద్రులు విశేష ముగాధరింపఁబడిన

[౨౯]

కాతై ఉన్నారు-

తా||సూర్యచంద్రులు పరమేశ్వరునియాజ్ఞ
నె నిలువఁబడియున్నారు-

తైత్తి||అన్||౮అను||

భీషాస్సా త్వాతః పవతే

భీషోదేతి సూర్యః|

భీషాస్సా దగ్ని శ్వేద్యశ్చ

మృత్యు ధావతి పశ్యమః||

అస్మాత్ భీషా వాతః పవతే=ఈతనివలని భయమున గాలి విగ్రహమున్నది- అస్మాత్ భీషా సూర్యః ఉదేతి= ఈతనివలని భయమున సూర్యుఁడు ఉదయింపుచున్నాఁడు- అస్మాత్ భీషో అగ్నిశ్చ ధావతి= ఈతనివలని భయమున అగ్నియును ప్రవర్తింపుచున్నాఁడు- అస్మాత్ భీషా ఇంద్రశ్చ ధావతి= ఈతనివలని భయమున ఇంద్రుఁడును ప్రవర్తింపుచున్నాఁడు- అస్మాత్ భీషా పశ్యమః మృత్యుః ధావతి=ఈతనివలని భయమున అయిదవదియగు మృత్యువు ప్రవర్తింపుచున్నది-

తా||గాలి సూర్యుఁడు అగ్ని ఇంద్రుఁడు మృత్యువు అనునయిదుగురును పరమేశ్వరుని యాజ్ఞనె ప్రవర్తింపుచున్నారు-

1890.

విశాఖపట్టణముః ఆర్షముద్రాశాలః

10059

